

HÍVÓ SZÓ

Szigetszentmiklós-Kossuth utcai Református Egyházközség lapja

ERDÉLYBEN JÁRTUNK

Énekkarunkat nagy megtiszteltetés érte, mert meghívást kaptunk a Kézdivásárhelyi Református gyülekezettől, hogy vegyünk részt a március 15-i ünnepi istentiszteleten. Szorgalmasan készültünk, sok próbával gyakoroltuk a szebbnél szebb darabokat a Salétrom utcai gyülekezet énekkarosaival együtt, akik már szolgáltak nálunk, és mi is náluk Budapesten.

Telve izgalommal, március 13-án délután elindultunk, a várva-várt utazás elérkezett. Sajnos éjszakára esett az út nagy része, de a korán ébredők gyönyörködhattunk a csodálatos napfélkeltében. Ahogy a nap vörös sugarai megjelentek a látóhatáron és emelkedtek egyre felfelé, úgy símogatta lelkünket is a melegség érzése, hogy Erdélyben járunk. Gyönyörűek voltak a messze látható havasok, hiszen a Háromszéki medencébe érteztünk, amelyet hegyek vesznek körül. Kézdivásárhely a Kászon és a Feketerügy folyók (patakok?) ölelésében fekszik, festői szépségű helyen.

A házigazdák odaadó örömmel fogadták 31 fős csapatunkat, s némi pihenő után délután már a helyi nevezetességekkel ismerkedhattunk meg Dimény Attila múzeumigazgató segítségével. Körbesétáltuk a várost, megismertük történelmét és este hosszú próba következett a másnapi alkalomra.

Március 15-e. Mennyire másként ünnepelnek! Példát kaptunk tőlük, az ott élő emberektől, hogy a szabadságharc hőseire hogyan is emlékezhetünk és kell emlékezni! Mennyire másképp éreznek ők! – Ez járt végig az eszemben, amikor az ünnepi istentisztelet után –amelyen szolgáltunk – mi is felvonultunk egy Szigetszentmiklós feliratú tábla alatt. Ezt egy kedves házigazda készítette számunkra, melyet haza is hoztunk emlékül.

Az egész város apraja-nagyja megmozdult az ünnepre. Énekszóval, népviseletben, kocsin, lovon, gyalogosan vonultak, még a szállingózó hó és a csípős hideg sem szegte a tömeg kedvét az ottléttől.

Két óra körül közös ebéd volt a Kálvin központban, mely vidám nótázgatással zárult.

Március 16-án reggel, Délkelet Európa krátertavához, a Szent Anna tóhoz kirándultunk. Az idő csípős, hideg volt, fenn nagy hó fogadott bennünket. Csúszós, jeges úton (többszöri eséssel) értünk be gyalogosan a 950 m tengerszint feletti magasságú teljesen befagyott tóhoz, ami természeti ritkaság. Benedek Elek meséjében csodásan ír a tó történetéről, érdemes elolvasni.

A 22 hektáros tavat csak a tavaszi olvadásból származó víz táplálja, nincs forrása. A monda azt tartja, kinek mennyi a bűne, annyira mártózzon meg a tóban, amely fürdőzésre is alkalmas, s utána megtisztulva folytathatja mindennapjait.

Ezen persze jót mosolyogtunk, s indultunk Nyergestető felé, ahol a kopjafa temetőt csodáltuk meg, és sokunk feltette kokárdáját egy-egy kopjafára, így tisztelegve és emlékezve a hősökre.

Délután hazaérve korai vacsora a házigazdákkal, csomagolás, majd útnak indultunk újra. A 15 órás hazaút nagy része ismét éjszakára esett, ám alvásra kevés időt fordítottunk, mert sok volt az élmény, a mesélni való.

Ezt az utat küldetesként kaptuk, Istentől ajándékba. Köszönni tudjuk csak, hogy ott lehettünk, szolgálhattunk énekszóval. Magyar szót hallottunk, magyarul beszéltünk, énekeltünk még oly messze is.

*„Dicsérd lelkem az Urad!
Dicsérem Uram míg élek,
szoltárt zengek Istennek
míg csak leszek.”
(Zsolt. 146, 1-2.)*

Bízunk abban, hogy mielőbb viszonyozhatjuk vendéglátóink kedvességét és énekkarunk is sok helyen szolgálhat még.

Hálásan köszönjük mindazon Testvérünknek segítségét, akik anyagilag áldozatot hoztak azért, hogy ez út valóra válhatott. Isten áldja meg a Gyülekezetünk ily módon is segítő tagjait!

Bízunk abban, hogy mielőbb viszonyozhatjuk vendéglátóink kedvességét és énekkarunk is sok helyen szolgálhat még.

Papp Jánosné

"VELÜNK AZ ISTEN"

Az idei tanév elején, mikor az éves programot állítottuk össze a református osztályok tanulói számára, szinte egyszerre jeleztük Marosi Ildikóval, hogy a tavaszi Bibliaismereti Versenyen szeretnénk részt venni a „Hírös Városban”. Azért is volt ez fontos számunkra, mert ő a 8. én a 4. osztályosokkal képviselnék iskolánkat, gyülekezetünket, és ilyen lehetőségünk többet nem adódik (nyolcadik osztályosokkal biztosan nem). November körül került kiírásra a verseny anyaga, feltételei, ideje, anyagi vonzata. Januárban a jelentkezési határidőre elküldtük részvételi szándékunkat, a "Velünk az Isten" Bibliaismereti Versenyre, mely Kecskeméten került megrendezésre április 5-6-án. Az ország különböző pontjairól érkeztek Református Általános Iskolák csoportjai (20 iskola 30 csoport), melyek között egyedüliek vagyunk, akiknek iskolájuk nevében nem szerepel a református szó, de hosszú ideje megismertek bennünket, ezért elfogadják jelentkezésünket. A kétnapos versenyen a gyerekeknek írásban és szóban is számot kell adni arról, hogy mennyire ismerik a Bibliát. Iskolánként egy színpadi előadás is színesíti a rendezvényt, mely a különböző korcsoportok anyagának Ó- vagy Újszövetségi történet feldolgozása kell, hogy legyen, melyben el kell hangoznia egy énekeskönyvi éneknek illetve egy bibliai Igének. A lelkesedéssel és a

felkészüléssel sosincs probléma. A nehézséget mindig az anyagi dolgok jelentik.

A 4. osztályosok korcsoportját Gergely Réka Anna, Hunyady Domonkos, Jakab Noémi Nelli, Mészáros Imre, Szalkay Márta képviselték és a versenyen az 5. helyet szerezték meg, megelőzve híres református iskolák tanulóit.

A 8. osztályból Becz Laura, Bogdán Alexandra, Kapitány Abigél, Kerekes Petra, Kiss Adrienn pedig az előkelő 4. helyen végeztek. Színpadi előadásunk címe: Zakariás története, melyet április 28-án a 10 órai Istentisztelet keretében a Gyülekezetnek is bemutatnak. Sok igényes tárgyi ajándékot is kaptak, melyek közül egy a templom falát is díszíteni fogja. (kerámia tábla)

A versenyt a muzsika jegyében hirdették meg, hiszen az ének, zene, tánc gyakran említésre kerül a Bibliában.

"A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsetek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálaadással énekeljétek szívetekben az Istennek!" (Kol.3,16)

Csodálatos zenei darabokat, kórusműveket is előadtak a vendégeknek a rendező iskola tanulói. A színes színpadi előadásokról DVD felvétel is készült. Az igényes tárgyi ajándékok mellett mégis a legfontosabb az a lelki feltöltődés, mellyel mindannyian gazdagodtunk. Hálás

köszönetünket fejezzük ki azoknak, akik lehetővé tették, hogy részt vegyünk ezen a versenyen: Hajnalcsillag Alapítvány, Bíró Lajos Általános Iskola. Köszönjük a szülőknek is, hogy ránk bízták kincseiket két napra, hogy a Hírös Város hangulatából, lelkületéből, színvonalából merítsünk számukra is. *"A Lelket ne oltsátok ki!" (1Tessz. 5, 19)*

Fizikailag elfáradva, szellemileg elcsigázva, de lélekben megújulva tértünk haza, Gergely Csaba és Kerekes Péter segítségével otthonainkba.

Ruckel Józsefné

HAJNALCSILLAG ALAPÍTVÁNY

2310 Szigetszentmiklós, Kossuth

L. u. 21.

Adószám: 19185679-2-13

Az alapítvány létrehozásának gondolata 1992-ben merült fel.

Villányi Péter esperes úr és felesége, Erzsike a nagytiszteletű asszony egy a Kossuth utcai Református Egyházközség mellett működő alapítványt kívántak létrehozni, a három alapítótaggal teljes egyetértésben. A három alapító Becz István, Kincse Károly és Kovács Ferenc volt. Az alapítók

felajánlották és letétben helyezték az alapításhoz szükséges összeget, amely 50.000 Ft volt. Az ügyvédi közreműködéssel elkészített Alapító Okiratot benyújtották jóváhagyás és bejegyzés végett az illetékes Bírósághoz. Az alapítvány hivatalos bejegyzése 1993. év első felében megtörtént. Az alapítvány célját némileg rövidítve- a következők szerint határozták meg az Alapító Okiratban:

- Feladatának tekinti a Magyarországi Református Egyház egységének építését és ápolását.
- Támogatja és segíti a lelkiismereti és vallásszabadság valós kiteljesedését
- Konferenciákat, kulturális programokat szervez és anyagilag támogat
- Karitatív-szociális szolgálatokat vállal nagycsaládok, kisnyugdíjasok és más rászorulóknak között
- Kiemelt feladatának tekinti a gyermek és ifjúsági programok támogatását és segítségét
- anyagi támogatást nyújt tanuló gyermekeknek, akik bizonyosságot tesznek keresztyén ifjúhoz méltó magatartásukról.

Az alapítvány irányító, képviselő és döntéshozó testülete az öt fős kuratórium. Az alapítók a kuratórium tagjai közül öt évre elnököt választanak. A kuratórium elnöki tisztségét 1993-tól 2006. novemberéig Villányi Péter esperes úr látta el. 2006. novemberétől pedig Szalkay László lelkipásztor a

kuratórium elnöke. Az alapítvány kuratóriuma évente kétszer ülésezik.

Az alapítvány bevételei egyháztagok, vállalkozók, jószívű emberek adományaival SZJA felajánlott 1 %-ból és pályázati összegekből származik.

A 2011-ben módosított okirat szerint Boross Péter, Török Zsuzsanna, Papp Jánosné léptek az alapítók helyébe. A kuratórium jelenlegi tagjai: Szalkay László, Gere Géze, Kovács Sándor, Szabó Sándor, Miskolczy Imre.

1993-1997-ig a Batthyány Gimnáziumban tanuló három kárpátaljai diák anyagi támogatása játszott fő szerepet a karitatív tevékenységben. Ezekben az években Kárpátaljára az alapítvány ruha-, élelmiszer-, gyógyszer-segély csomagot juttatott el.

A Bíró Lajos Ált. Isk. tanulói részére évente szervez bibliaismereti vetélkedőket, versenyeket kulturális programokat, támogatja az arra érdemes tanulók nyári táboroztatását. Ezen a helyen is szeretettel kérjük, hogy aki teheti az 1% felajánlásával támogassa alapítványunk szolgálatát, hiszen már eddig is nagyon sok áldást nyertünk a gyermekek és tanáraik által előadott műsoros programokon.

Miskolczy Imre

ARCOK A GYÜLEKEZETBŐL

Általában csak töredéke jelenik meg az újságban annak, amiket a gyülekezeti tagjainkkal beszélgetek. Most H. Gere Imréné, Julika néni is nagyon érdekes „történelem-órát” tartott nekem, felvázolva a múlt egy szeletét. Igen örülök, amikor azokkal beszélgethetek, akik átélték azt, amit csak hallomásból, vagy tanulmányokból ismerhetek. Ráadásul mindenki a saját szemszögéből meséli el, hogyan érintették az ő életét a történelem viharai. Julika néni 1929-ben született, itt, Szigetszentmiklóson. Olyan korszakokat élt át ő is, amikről bőven van mit mesélni.

- *Nagyon jó gyerekkorom volt. Egyke voltam, Apus kis kedvence. De csuda rossz gyerek voltam ám! A szomszédunkban egy asztalos lakott, akinek négy fia és egy lánya volt, velük játszottam nagyon sokat. Ezért fiús játékokat játszottunk állandóan, kedvenc helyünk a Kisbucka volt. Oda jártunk ki, ha lehetett. Kedvenc elfoglaltságunk volt, hogy háborúsdit játszottunk. Vittünk magunkkal újságpapírt, abba földet csomagoltunk, és egymást bombáztuk vele. Szegény Anyus esténként, amikor meglátott, majdnem rosszul lett, csupa mocsok voltam minden nap! Enni se nagyon szerettem – legalábbis itthon – mondja nevetve. - A szomszédokhoz jártam, ott minden jobban ízlett, anyám meg szégyenkezett miattam, de igyekezett azért ezt-azt adni nekik, hogy ne előlük egyem el az ételt.*

Jaj, és tudná, milyen egy hisztis gyerek voltam! Rám nem lehetett csak úgy rám szólni! Szegény Anyus, ha valamiért megszidott, én képes voltam órákon át sírni és duzzogni! Közben kiabáltam vele, hogy úgyis megmondom Apusnak. Aztán vártam, hogy hazajöjjön, és árulkodhassak. Persze sokszor belefáradtam estig a sírásba, akkor csak ültem, és durcáskodtam. Amikor meghallottam a kocsija zörgését az úton, újrakezdttem a sírást, és rohantam elé panaszkodni. Apus meg nevetve mindig azt mondta: „Elporoljam anyádat?” – és akkor én olyan, de olyan boldog voltam! Na, ilyen kutya rossz gyerek voltam szegény Anyussal, és nem tudtam, hogy apám csak tréfál.

De tényleg mindig csak jót akartak nekem, és nagyon szerető szüleim voltak! Negyedikes elemis voltam, amikor behozták azt a rendszert, hogy már lehet a nyolc általánost egyben járni, de Apus ragaszkodott hozzá, hogy én a Polgáriba menjek. Így azt Harasztiban végeztem el. Persze akkor már kitört a háború. Utolsó éves voltam, amikor rendszeresek voltak már a bombázások. Milyen a gyerek? Olyan boldogok voltunk, mikor a hangosbeszélőben meghallottuk, hogy „Bácska, Bánát vigyázz!”, már tudtuk, hogy aznapra vége a tanításnak! Kettesével kellett rohannunk a családokhoz, ahova ki voltunk helyezve. Az iskola ugye a központban volt, a templommal szemben, ott valószínűbb volt, hogy bombáznak. Ezért minket családokhoz küldtek, hogy ne egy

kupacban legyünk. Persze légiriadó után már nem is kellett visszamennünk az iskolába, mehettünk haza. Az év végi bizonyítványt is megkaptuk már áprilusra, nem voltak nagy vizsgák sem. Az igazi nagy bombázásra, mikor a repülőgyárat bombázták, nekünk már befejeződött az iskola. Aztán ugye itt volt a front, a faluban is nagy károk voltak. Mikor bejöttek az oroszok, Apus nagyon féltett engem. Éjszakánként hallottuk a sikoltásokat, a lányok, asszonyok rejtőzködtek az oroszok elől. Nekem Apus csinált búvóhelyet, ahogy a kemence mellett lefalazott egy részt. Három hetet töltöttem a kemence tetején elbújva.

- Amikor beköszöntött a békésebb időszak, tanult tovább, vagy itthon dolgozott?

- Á, már nem tanultam. A szüleim gazdálkodók voltak, én is velük dolgoztam ezután. Itthon anyám tanítgatott a háztartási dolgokra, de a szőlőben, gyümölcsösben, a földeken is dolgoztam. Mivel Anyus a gyümölcsökkel piacozni is járt, egy idő után már a főzés, az állatok ellátása teljesen rám maradt, az ebédet is én hordtam az embereknek a földekre. Hajnalban keltünk, hogy déli harangszóra az ebéd kint legyen. Voltak lovaink, disznóink, tehén, baromfi... Anyám nagyon szerette a kacsáit, sokat adott is el belőlük. Hát én azokat nagyon utáltam! A mai napig nem szeretem a kacsát! Mikor kisebb voltam, a szomszéd gyerekek kiabáltak be a kerítésen, hogy menjünk fürdeni a Kéktóra, a szüleim a földön

dolgoztak, nekem anyám kiadta a munkát, hogy aprítsak zöldet a kacsáknak, és tömjem meg őket. Szegény kacsák, ahogy én ilyenkor megtömtem őket! Volt persze olyan is, hogy azt gondoltam, ebédre úgyis visszaérünk, meg sem tudják itthon, hogy elmentem, aztán persze Anyámék előbb hazaértek este, mint én... Később vasárnap a lányok már mentek sétálni, hívtak engem is, nekem meg persze a kacsákat kellett tömni! Na hát csoda, ha nem szeretem? – de közben nevet Julika néni.

- Hogy ismerkedett meg a férjével?

- Ő is szentmiklósi volt, mindig is ismertük egymást. A háború után lassan indult be az élet, a templomba jártunk – illetve akkoriban a moziba, mert ott volt istenisztelek -, a strandra, meg a Gere pék mellett az Erdős kocsmába, ott volt táncmulatság. Nekem mindig korán haza kellett menni, már menyasszony voltam, amikor 11-re még a bálból is haza kellett mennem. Aztán amikor összeházasodtunk, akkor költöztem ide, ez a férjem szüleinek a háza volt, itt laktunk anyósommal együtt. Nagyon sokat vigyázott a gyerekekre, nevelte őket, én tudtam a földekre, gyümölcsösbe járni, dolgozni, vagy a piacra. Még friss házasok voltunk abban az időben, amikor a beszoigáltatások voltak. Az nagyon nehéz időszak volt. Előtte ugye elvették a földeket, mindenkinek be kellett adni a téeszbe. Ki mennyit adott be, annyit is igényelhetett, de senki sem a saját földjét. Mindenkinek kijelölték,

minden évben volt földosztás. Hol jobb, hol rosszabb föld jutott. Micsoda veszekedések voltak minden évben! Aztán a beszoigáltatásnál megmondták, kinek miből mennyit kell leadni. A tojást kilóra határozták meg, de nem is volt annyi tojásunk, amennyit le kellett adni! Kunszentmiklósrá jártunk le, ott volt a legolcsóbb a tojás, ott vettük meg. Marhát sem tartott mindenki, de kellett beszoigáltatni marhahúst. Akinek nem volt, azok összeálltak, közösen vettek marhát, úgy adták le, vagy ha volt valakinek, az adta le az övét, a többiek meg kifizették a részüket. Cséplésnél mindig járt le is vették a beszoigáltatásra kijelölt mennyiséget, sokszor nem is maradt meg a fejadag. Őrült egy világ volt! Aztán elmúlt az is..

- Nem nagyon értem ezt... Akkor ezek szerint nem a téeszbe jártak be dolgozni, hanem a kiosztott földet művelték? De miből volt fizetésük, vagy nyugdíjuk?

- A férjem belépett a téeszbe, aztán amikor meghalt, akkor nekem is be kellett lépni a nyugdíj miatt. Pénzünk meg onnan volt, hogy piacra jártam gyümölcssel, zöldséggel, tejtermékkel. Amit megettünk, azt meg is termeltük, de csereberélni is tudtunk. Téesz igazán nem is volt. Illetve nem egészen úgy, mint máshol az országban. Először két épületet jelöltek ki téeszirodának, a Petőfi TSz ott volt, ahol most az Aranyfakanál. Bikaistállók voltak ott régen, abból lett az iroda. A másik meg itt volt a Petőfi utcán, az volt a Csepel Sziget TSz. Később a téesz vett teherautókat, a sóderbányákban

használták nagyrészt. Ahol most a Vasudvar van, meg a benzinkút a Csepeli úton, körülbelül ott volt a húszem. Ez is sok embernek adott munkát.

Egész életünkben a gazdálkodással foglalkoztunk. Aztán a rendszerváltás után jött a kárpótlás. A mai napig nem értem, hogy lehet az, hogy akinek előtte nem is volt jelentős földje, az utána hatalmas területeket kapott! Nekem mondjuk visszaadták apámék 14 hold családi földjét, de a 14 hold vitézi földjét már nem. De volt olyan is, akinek csak pár hold földje volt, aztán kapott érte pár száz, vagy jobb esetben pár ezer forintot kárpótlás címén. Pedig itt milliós értéket képvisel a föld holdanként!

Julika néniéknek két fiuk született, sajnos már egyikük sem él. Három unokája van, és nagy öröme két dédunokája. Miklóson élnek ők is, így Julika néni nem magányos, sokat van a családjá körében.

Váltottunk néhány szót a gyülekezettről is, hiszen természetesen ő is a gyülekezet tagja, gyermekkorától templomba jár. Azt mondja, szerencsés, hogy van, aki vasárnaponként elvigye kocsival istentiszteletre, mert gyalog már nem tudna elmenni. Nemrég komoly betegségen esett át, februárban hívtam fel telefonon, hogy találkozzunk a riport miatt, másnapra beszéltük meg a találkozt, de Julika néni aznap kórházba került, mostanra gyógyult meg annyira, hogy találkozni tudtunk.

Nagyon kedves, vidám asszonyt ismertem meg, sokat neveltünk, hiszen Julika néni még a szigorú diétájáról is csak nevetve tudott mesélni. További boldog életet, és gyors gyógyulást kívánva búcsúztam el tőle.

Piskor Gyöngyi

KÖSZÖNET AZ ADAKOZÁSÉRT

Isten iránti hálával köszönjük meg mindenkinek a húsvéti borítékos adományát! A 134 család, illetve személy adakozása **1,105400 millió** forintot tett ki. Örülünk a Testvérek buzgóságának és áldozatkészségének, melynek köszönhetően nemcsak a Presbitérium által a költségvetésben meghatározott bevételi cél teljesült, de a rendkívüli fűtésszámlák miatt kiürült gyülekezeti pénztár is megerősödött.

Isten áldja meg minden Testvérünket, akik gyülekezetünk sorsát ily módon is szívükön hordozzák!

Szalkay László

A CSODÁLATOS HALFOGÁS

Együtt voltak Simon Péter és Tamás, akit Ikernek hívtak, és Nátánael a galileai Kánából, és Zebedeus fiai; a tanítványok közül pedig ketten.

Ők erre ezt mondták:

Mi is elmegyünk veled!

Amikor már reggel lett, megállt Jézus a parton, a tanítványok azonban nem tudták hogy ő az. Jézus ekkor megkérdezte tőlük:

Fiaim, nincs valami enniválótok?

Nincs...

Simon Péter így szólt hozzájuk:

"Elmegyek halászni."

Elindultak, és beszálltak a hajóba, de azon az éjszakán semmit sem fogtak.

Ő pedig ezt mondta nekik:

Vessétek ki a hálót a hajó jobb oldalán, és találtok!

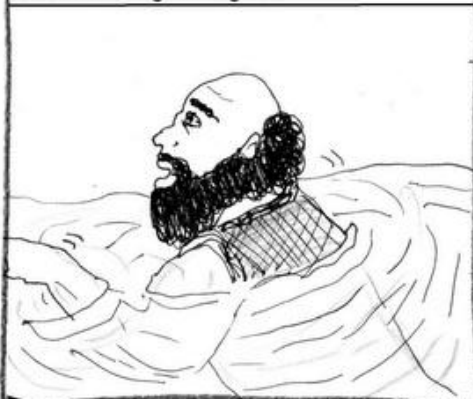
Kivetették tehát, de kivonni már nem tudták a rengeteg hal miatt.

Ekkor odaszólt Péterhez az a tanítvány, akit Jézus szeretett:

Amikor Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, belevetette magát a tengerbe.

A többi tanítvány pedig a hajón jött ki, mert nem voltak messze a parttól és kivonták a hálót a halakkal.

Amint kiszálltak a partra, paraszat láttak ott, rajta halat és kenyeret. Jézus így szólt hozzájuk:

Simon Péter beszállt és kivonta a partra a hálót, amely tele volt nagy halakkal.

A tanítványok közül azonban senki sem merte őt megkérdezni: ki vagy te? Tudták ugyanis, hogy az Úr ő. Jézus tehát odament, vette a kenyeret, és odaadta nekik, ugyanúgy a halat is. Ez már a harmadik alkalom volt, hogy Jézus megjelent a tanítványoknak, miután feltámadt.

ANYU

Egyszer egy gyermek megszületni készült. Egy napon így szólt a gyermek Istenhez:

- *Azt beszélik, holnap leküldesz a Földre...de hogyan fogok ott élni, hisz olyan kicsi és védtelen vagyok.*

Isten azt válaszolta:

- *A sok angyal közül kiválasztottam neked egyet. Várni fog rád és vigyázni fog rád.*

- *De itt a Mennysországban nem csinállok mást, csak énekelek és mosolygok. Erre van szükségem, hogy boldog lehessenek.*

Isten így szólt:

- *Az angyalod minden nap fog énekelni neked, érezni fogod az angyalod szeretetét, és boldog leszel.*

- *És - mondta a gyermek – hogyan fogom érteni az embereket, ha nem értem a nyelvüket?*

- *Az könnyű, az angyalod meg fogja tanítani neked a legszebb, legédesebb szavakat, amiket valaha is hallani fogsz és az angyalod türelemmel és gondossággal meg fog tanítani beszélni.*

A gyermek felnézett Istenre és így szólt:

- *És mit fogok tenni, ha veled akarok beszélni?*

Isten rámosolygott a gyermekre és azt mondta:

- *Az angyalod össze fogja tenni kezeidet, és megtanít imádkozni.*

A gyermek azt mondta:

- *Úgy hallottam a Földön rossz emberek vannak. Ki fog engem megvédeni?*

Isten megölelte azt mondta:

- *Az angyalod óvni fog téged, ha ez az élete kockáztatásával is jár. A gyermek szomorúan nézett és így szólt:*

- *De mindig szomorú leszek, mert nem láthatlak téged.*

- *Az angyalod mindig beszélni fog neked rólam, és meg fogja mutatni, hogy hogyan juthatsz vissza hozzám, habár én mindig melletted leszek.*

Ekkor nagy békesség volt a Mennyben, de már lehetett hallani a földi hangokat. A gyermek sietve megkérdezte.

- *Isten, ha most mennem kell, kérlek, áruld el az angyalom nevét!*

Isten így válaszolt:

- *Az angyalod neve nem fontos... egyszerűen csak így fogod hívni: ANYU!*

Kérjük, aki teheti, adója

1 %-át ajánlja fel az

Alapítványunknak, ill.

énekkarunknak! Köszönjük!

Hajnalcsillag Alapítvány

19185679-1-13

Szigetszentmiklósi Máté János

Református Énekkar Közhasznú

Egyesület 18714746-1-13

PROGRAMOK

Április 28. vasárnap 16 óra
Dunavarsány Cantate-vasárnap

Május 5. vasárnap 10 óra Anyák
napi műsor

Május 9. Áldozócsüdtörtök 18 óra
istentisztelet és konfirmandusok
vizsgálója

Május 11. szombat 17 óra Ádám
Jenő Emlékhangverseny

Május 11. szombat 19 óra Csiszér
László koncertje és bizonyágtétele
a Sárge Ház előtt

Május 12. vasárnap 10 óra
Konfirmandusok fogadalomtétele és
felntt-konfirmandusok vallástétele
Május 12. vasárnap 16 óra beiktatás
Abonyban

Május 15-17. 18 óra bñnbánati
istentisztelet

Május 18. szombat 18 óra Ádám
Jenő Kórustalálkozó

Május 19-20 Pñnkösdí úrvacsorás
istentisztelet

HIVATALI ÓRÁK:

Hétfő: 13.00-16.00

Kedd: 9.00-12.00

Csüdtörtök: 9.00-12.00

Péntek: 9.00-12.00

Telefonon más időpont is
egyeztethető.

Tel.: 24/465-753, 06-20-404-8336.
szalkayl@gmail.com

**Weblapunk a következő címen
megtekinthető:**

www.szszm-reformatus.hu

ANYAKÖNYVI HÍREK április

Keresztelettük:

*Biri Gábor Péter és Koncz Réka,
leányát, **Hanga Rékát**
Ladiszlajdesz Gyula és Fekete Edit
leányát, **Adrienn***

Házasságot kötöttek:

Osgyán Gábor és Balasko Laura

Halottaink:

Fájó szívvel, de Istenbe vetett
reménységgel búcsúztunk:

*Szabó Józsefné sz. Fábíán Mária 82
éves*

Hájás Sándor 51 éves

testvéreinktől.

HETI ALKALMAINK

HÉTFŐ: 7.30 áhítat

18.00 felnőtt konfirmáció előkészítő
a gyülekezeti teremben

CSÜDTÖRTÖK: 18.00 bibliaóra

SZERDA: 17.30 énekkar

PÉNTEK: 7.30 áhítat

17.30 énekkar

19.00 ifi óra

VASÁRNAP: 10.00 istentisztelet,

és gyermek-istentisztelet
a gyülekezeti teremben

Felelős szerkesztő:

Főszerkesztő:

Tördelőszerkesztő:

Grafika:

Szalkay László

Murányi Melinda

Piskor Gyöngyi

internet

